

Suomen luonnonsuojeluliiton Satakunnan piiri ry
Ala-Satakunnan Ympäristöseura ry
Otavankatu 5
28100 Pori
satakunta@sll.fi

Lausunto

17.12.2025

Vastaanottaja:

Maa- ja metsätalousministeriö
kirjaamo.mmm@gov.fi

Lausunto luonnoksesta Maa- ja metsälalousministeriön asetukseksi alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2025-2026

Yleistä

Suomen luonnonsuojeluliiton Satakunnan piiri ry ja Ala-Satakunnan Ympäristöseura ry vastustavat esitettyä suden kiintiömetsästystä täysin ylimitoitettuna. Esitys pitäisi palauttaa valmisteluun siihen sisältyvien vakavien puutteiden takia.

Suden suotuisaa suojelun tasoa ei ole vielä saavutettu, sen sijaan ollaan vielä varsin epäsuotuisassa suojelun tilassa.

Komission päätökset susien suojelun höllentämisestä pohjautuvat yleiseen kehitykseen muualla Euroopassa, missä susikannat ovat vahvistuneet. Suomessa tätä perustelua ei voida pitää hyväksyttävänä, sillä täällä suden esiintyvyys on edelleen harva ja paikoin uhanalainen. Esimerkiksi Italiassa susitiheys on suuruusluokaltaan kymmenkertainen Suomen vastaavaan verrattuna.

Kannan vähentämisen sijasta suden esiintymisalue tulisi saada yhtenäiseksi länsirannikolta itärajalle saakka. Silloin turvataan lajin geneettinen elinkelpoisuus. Läntisen populaation perinnöllinen monimuotoisuus on jo kaventunut. Luonnonvarakeskuksen mukaan

pienin elinkelpoinen susipopulaatio lyhyellä aikavälillä olisi vähintään 500 sutta, pidemmällä aikavälillä sen pitäisi olla vielä suurempi.

Näemme esityksessä myös perustuslaillisia ja EU-oikeuteen liittyviä ongelmia. Yksi niistä on, ettei kiintiömetsästyksen tappoluvista olisi mahdollista valittaa tuomioistuimeen.

Vaikutusarviot puuttuvat

Lainsäädännön arviointineuvoston mukaan metsästyslain muuttamista koskevasta lakiehdotuksesta puuttuvat vaikutusarviot. Sekä susikannan nykytila että esitettyjen muutosten vaikutukset siihen jäävät epäselviksi. Neuvosto kysyi lausunnossaan: *”Millaisia vaikutuksia sudenmetsästyksen ehdotetuilla muutoksilla on susikannan elinvoimaisuuteen ja suotuisaan suojelutasoon?”* Neuvoston mielestä esitysluonnoksen puutteet ovat niin merkittäviä, ettei se täytä lainvalmistelun vaikutusarviointiohjeen vaatimuksia.

Mielestämme sama pätee myös ministeriön esitykseen suden alueellisen kiintiömetsästyksen aloittamisesta. Siinä kiintiömetsästyksen vaikutusarviot puuttuvat kokonaan. Ne on korvattu tuntemuksilla, arvioilla ja ennusteilla.

Esimerkiksi Kiukaisten lauman elintilan turvaaminen niin, että Eurajoen lauma poistettaisiin, on ainoastaan toive tai oletamus, ei muuta. Tällaisen ei pitäisi kuulua demokraattiseen päätöksentekoon, vielä vähemmän lainsäädäntötyöhön.

Luonnonsuojeluliiton kanta on, että esitetty sadan suden kaataminen vuonna 2026 voi romahduttaa susikannan, mikäli hajotettujen laumojen eloon jätetyt tai eloon jääneet yksilöt joudutaan metsästyksen jälkeen kaatamaan vahinkoperusteisen syyn takia. Nämä sudet, sekä liikenneonnettomuuksissa menehtyneet, laskettaisiin sadan yksilön kaatokiintiön päälle.

Yksin jäänyt susi tai heikoista yksilöistä koostuva lauma ei enää pysty kaatamaan ravinnokseen hirvieläimiä. Silloin houkutus kotieläinten saalistamiseen kasvaa. Asutuksen liepeillä liikkuminen lisää myös liikenneonnettomuuksien riskiä.

Maa- ja metsätalousvaliokunnan mietinnössä tavoitteeksi kirjattu susien ihmisarkuuden palauttaminen vaatisi susipopulaation siirtämistä esimerkiksi Lounais-Suomen tiheästi asutulta alueelta asumattomiin erämaihin, jossa ihmiskontakteja ei syntyisi. Esteenä tälle kehitykselle on mm. asumattomien metsäalueiden teollisuusrakentaminen ja poronhoitoalueella vallitseva suurpetojen sietämisen nollatoleranssi.

Järjestöjen rooli valmistelussa

Mediatietojen mukaan maa- ja metsätalousministeriölle on valmistelun aikana luotu paineita vetoamalla mm. sosiaaliseen kestävykseen, sosioekonomisiin ongelmiin sekä muutamien harrastajaryhmien toiveisiin. Eläinoikeusakatemian tietopyynnöillä saamista asiakirjoista on käynyt ilmi, että metsästäjien etujärjestöt, varsinkin Suomen Metsästäjäinliitto, ovat aktiivisesti ohjeistaneet, ja ministeriö on pääosin myös seurannut näitä ohjeita lain valmistelussa. Metsästäjäliitto on rohkaissut lainsäätäjiä toimimaan tavalla, joka voisi olla ristiriidassa EU-lainsäädännön kanssa. Liitto perustelee, ettei Ruotsikaan ei ole saanut rangaistusta.

Aluekiintiöistä

7. Eurajoki, kuusi yksilöä

Eurajoen lauman alfabari on asunut reviirillä vuodesta 2021 ja pitkän seurustelun jälkeen syntyi perhelauma, joka merkittiin ensimmäisen kerran kanta-arvioon 2024. Eurajoelle on kirjattu keväälle 2025 vain 10 lammasvahinkoa, mutta ne sijoittuvat Rauman susireviirin alueelle. Koiravahingot alueen pohjoisosassa eivät vaikuta kenenkään elinkeinoon, ovat harrastukseen liittyviä riskejä kuten esim. liikenne. Reviirin Luvian puoleiselle osalla viimeisen kahden kuukauden aikana on kirjattu 54 susihavaintoa, niistä on kuitenkin tarkastettu vain kuusi kappaletta.

Kiukaisten lauman geneettisesti arvokas susiyksilö ei siirry Eurajoen lauman alueelle jos sieltä ammutaan lauma. Alueelle saattaa siirtyä omaa reviiriään hakeva yksinäinen kulkija ja reviirityhjiö täyttyy sitä kautta.

Vahinkoperusteiset poikkeusluvut ovat riittävä keino mahdollisten ongelmien hallinnassa Eurajoen lauman alueella.

9. Köyliö, kolme yksilöä

Vuoden 2023 lopussa aloitettiin rakentaminen ja maaliskuussa 2025 otettiin käyttöön Köyliön susireviirille rakennettu tuulienergian tuotantoalue. Odotetusti susihavainnot ja niistä aiheutuneet karkotukset ovat lisääntyneet, koska tuulivoimala-alue sijoittuu keskelle Köyliön lauman pesintä- ja metsästysaluetta ja ne on pakotettu siirtymään sen tieltä.

Köyliön lauma on Satakunnan pitkäikäisin susilauma, se on asustellut samalla alueella vuodesta 2008. Lauma on olemassaolonsa aikana tehnyt hyvin vähän vahinkoja, vuoden 2025 ajalta on kirjattu vain yksi lammasvahinko (kuusi lammasta 3.7.2025). Suunniteltu kolmen suden ampuminen laumasta niitä yksilöimättä on riskialtista ja ajattelematonta. Jos ampuminen kohdistuu alfayksilöihin, lauma hajaantuu ja käyttäytyy arvaamattomasti.

Kiukaisten lauman geneettisesti arvokas susiyksilö ei siirry Köyliön lauman alueelle jos sieltä vähennetään kolme yksilöä.

Vahinkoperusteiset poikkeusluvut ovat riittävä keino mahdollisten ongelmien hallinnassa Köyliön lauman alueella.

Harrastajien ja virkamiesten toiveet

Esitetyn kiintiömetsästyksen yhtenä motiivina vaikuttaa olevan metsästyskoiraharrastuksen edistäminen sekä niin ikään harrastukseksi luokiteltava paikallisen metsästyskulttuurin ylläpitäminen. Näitä harrastuksia hankaloittamassa Suomen luonnossa arvioidaan Luonnonvarakeskuksen mukaan olevan noin 400–650 sutta. Metsästäviä käyttökoiria on yli 80 000. Tämä luku ei ole arvio tai ennuste, vaan perustuu Kennelliiton rekisteritietoihin.

Poliisi on kertonut susiin liittyvien tehtävien määrän kasvaneen hälyttävästi. Kyse on yleensä enemmän potentiaalisesta uhasta kuin toteutuneesta vaarasta. Aivan kuten monessa muussakin asiassa, ihmiset soittavat poliisille, olipa uhka todellinen tai vain pelkona mielessä. On mahdollista, että esitetty kiintiömetsästys ei helpottaisi virkavallan työtä, vaan lisäisi sitä yksinäisten susien määrän kasvaessa.

Maa- ja metsätalousministeriön neuvotteleva virkamies kirjoittaa muistiossaan, että metsästyslain muutoksissa tavoitteena on saada aikaan suden kannanhoitoon uudenlainen ja pitkäaikainen ratkaisu, *”...että susikanta pysyy suotuisalla suojelutasolla, elinvoimaisena ja osana Suomen luontoa.”*

Viimeksi mainitusta lauseesta olemme samaa mieltä, mutta esitetyllä sadan suden vuosittaisella kiintiömetsästyksellä tavoitetta on käytännössä mahdotonta saavuttaa.

Suomen luonnonsuojeluliiton Satakunnan piiri ry.
puheenjohtaja Sini Solala
aluesihtööri Karri Jutila

Ala-Satakunnan Ympäristöseura ry
puheenjohtaja Niina Laihonon